

Casa de l'Avinguda Vilardebó, 36 o Casa Urgell

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda Vilardebó, 36

Coordenades:

Latitud: 41.555201956911
Longitud: 2.2479235008359
UTM Est (X): 437282
UTM Nord (Y): 4600666

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 159
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 7408813DG3070N0001GE
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 19/02/2024 - 12:53

Descripció

Coneguda com Casa Urgell, és una casa-jardí característica d'aquesta zona de planta rectangular i una única planta. La coberta és de teules àrabs a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal. Tota la coberta acaba amb un ràfec de bigues de fusta. L'entrada a la casa és porxada, amb coberta de teula a tres aigües amb un pendent molt accentuat, sostinguda per dues columnes de secció quadrada fetes de maons. No hi ha cap més obertura en aquesta façana. Una quarta part de la coberta ha estat reformada *a posteriori*, amb una terrassa.

L'alineació amb el carrer és un mur d'obra amb un reixat al damunt. L'accés al jardí es fa per una porta de ferro forjat de dos batents, delimitada per sengles pilars de secció quadrada, coronats per una doble motllura de maons.

Observacions:

Els Vilardebó posseïen moltes més terres a Montmeló algunes d'elles havien estat del mas Bonastre, com ara el terreny amb l'antiga casa que va ser adquirida per l'Ajuntament l'any 1914, per edificar-hi la Casa Consistorial i les escoles.

Història

Les cases de l'Avinguda Vilardebó es comencen a edificar a principis dels anys 20 del segle passat, sobre terrenys propietat de Marcel·lí Vilardebó i la urbanització de la zona serà un llarg procés que finalitzarà els anys 50.

Aquesta avinguda és un dels tres sectors de creixement urbanístic com a conseqüència del progressiu augment de la població, la incipient industrialització i la colònia d'estiuejants que el tria com a segona residència.

A partir d'aquest moment els arquitectes municipals desenvoluparan una planificació amb un cert aire de modernitat que estudiarà el traçat dels nous carrers adaptant-los a les necessitats del poble seguint les tendències urbanístiques del moment que s'havien iniciat a finals del segle XIX amb l'eixample de Cerdà a Barcelona.

La tipologia de les cases es repeteix. Bàsicament són cases aïllades, amb jardí, de planta baixa amb jardí i que eren encarregades a arquitectes del moment com ara Manuel Joaquim Raspall, Manuel Casas Lamolla, Josep Maria Liesa de Sus, Josep Sagarra Solsona, Eduard Maria Balcells, o Domènec Sugrañes.

Però per arribar a la imatge actual, aquesta avinguda ha estat fruit de molts projectes i de la seva execució urbanística per part de l'Ajuntament. Podríem dir que des de 1924 fins a finals dels 30, es va anar construint, però va arribar un moment que va ser necessari condicionar el carrer com ara fer voreres (1949) o bé obligar als propietaris tancar els seus terrenys i fer voreres perquè el fet de no tenir-ne, donava un aspecte d'abandonament a l'avinguda (1956).

Bibliografia

AA.DD (2021). *Aproximació a la història de Montmeló. Segle XX (1900-1960)*. Montmeló: Centre d'Estudis de Montmeló.

